

1900—1950

Under detta år har ett halvsekel rundats sedan en notis av följande innehåll var införd i Typtidningen:

Hörby. Vid ett enskildt sammanträde i söndags åtta dagar af alla härstädes varande typografiska arbetare, utgörande sex, däraf två äldre lärlingar, beslöts bilda afdelning af Svenska Typografiförbundet. Platsen besökes ofta af resande kolleger och till deras fromma vore ju en lokalafdelning till stor nytta. När äfven detta dystra samhälle ej bjuder någon förströelse af något slag, kunna vi ju, som yrkesbröder, komma tillsammans och dryfta många för yrkets intresse varande saker.

Här skall inte ordas om den utveckling det fackliga arbetet i alla avseenden visar under tidsperioden. Många timmar har av skilda kolleger offrats för att medverka till det resultat vi hittills nått. För denna medverkan till hjälp att gemensamt hjälpa tacka vi. Mycket återstår att göra och om alla i fortsättningen taga sin del av ansvar och arbete går det. Respekt för gällande stadga och rätt att kräva och följa med det nya, även om det synes långt borta är verklig demokrati.

Styrelsen.

DAGENS SÅNG.

Text: J. O.

Mel.: F. B

Första sången.

Mel.: Svarte Rudolf.

Se, Smedberg ur sängen sej välter
en stund innan tupparna gal.
I rask promenad sen han sportar
till Mellerstans tryckarcentral.
:/: Idrottsreferaten han gillar (?)
där stjärnorna man har berömt.
Vad Säfstrand med blyerts har skrivit,
det sättes av Eric så ömt :/:

Se, Smedberg vår kassa kan sköta,
och fort plocka stålarna in.
Sen gnor han med Forden därhemma,
så den bliver putsad och fin.
Om långturer kan han berätta,
för oss mängen doftande natt.
Hos Selma och Fröding han varit,
i Värmeland sköna han vatt.

John Tjäder vi kallar för Jonte,
han är alltid lugn och kavat.
Briljant och med känsla han sätter
små söta idrotts-referat.
I svenskan han är väldigt säker
och nån gång det faktiskt har hänt,
att stavfel han har kunnat finna
hos nån stackars idrotts-skribent.

Vår Jonte ej endast vill sporta,
nej, han är en mångkunnig man.
På förmiddagen 17 tackor (!)
är ingenting — tänk, som han kan!
Som trätobroder är han så prima,
när vi diskuterar ibland.
När Hitler som åskorna dåna,
så trygg vakta Jonte vårt land.

Var morron det finns en som väntar,
ja, vänner, de e Lars Rignell.
Då kommer hans flicka med kaffet,
och Lars blir så lycklig och säll.
Hon säger: "Här har du ditt kaffe,
du lilla och käraste du!
Och Lars blir så lycklig och sneglar
från koppen så ömt på sin fru.

Förut Lars fick runt cirku'era.
med jobben — då trivdes ej han.
Var Kastklubb och än mycket mera,
och satte på Hucken ibland.
Men Lars ville annat än detta,
få sätta på riktig maskin.
Och Jonte så ofta han hjälper,
ty Lars är på ishockey fin.

Åt Råby där bor Herman Larsson,
bland lärkor och rosor och blom.
Om än tätt atombomber föllo,
han stilla och tyst ändå kom.
Och hur än vi andra har larmat,
vi trätte och gorma och svor,
så tyst säger Herman: "Ja, kanske,
så har ni väl rätt — ja, jag tror.

Och Björkelunds Malte är vänlig,
han ger oss väl ännu en frist —
ty godheten bor i hans hjärta,
ja, han är en glad kommunist.
Med Herman han natten får deia,
att dom trivs tillsammans, vi ser.
Och Malte är flitig att knoga
från morron tills solen går ner.

Oscar Håkansson som drar pengar,
ja, pengar han drar varje dag.
Han säuter, att rum finns att hyra
för flicka med vackra behag.
Men inte han flickan vill hjälpa
att segla på kärlekens älv.
Om rum med en man hon vill deia,
så får hon nog skaffa en själv.

Men Håkansson är mycket noga,
ja, nästan han är en pedant.
Han står och sorterar annonser
och allting ska vara så grant.
Vad vore väl Säfstrands annonser
om vännen Håkansson ej fanns,
att ge dem en ordentlig tuktning,
och ge dem en kärleksfull ans.

Andra sången.

Mel.: Turalleri....

Och nu kommer Tennisen, tennisens man
turall för han, turall för han!
I gymnastik var han duktig, minsann,
tennis han kan, han kan.
I Thalias tempel man honom fått se
som tjusig och duktig skåde-speare.
Vårt spel han kan, racketen han
sköter som herreman!

Och om någon ringer och säger: Hallå!
kunde jag få, faktoren nå,
och talar den andre om tennisen då,
då kan han få gå på.
Då glömmar vår Ludde allt annat på jord
Om sidan är blank ell. halvfärdigt gjord.
struntar han i Tennis ska bli
alltid hans melodi!

Tredje sången.

Mel.: Jungman Jansson.

Hej och hå, Gerhard Cederqvist är mestare för trycket,
och lär vara riktigt styver i den konsten, som han kan.
(Som han kan)

Med sin Ischia bedriver han en liten flört på kvällen,
på sin fritid är han en offentlig och anlitad man.

Hej och hå, Fia Jansson bor i Gerhards lilla stuga,
uti Norregatan där man sen åt väster komma kan.
(Komma kan)

Cederqvist kommunens bastu utan simbad också sköter,
och lärt våra ungar simma vid Hörby Ringsjöstrand!

Hej och hå, Wille Sjöwall, när som "Kvisten" har semester
får du jobba så att svetten lackar på din breda rygg.
(Breda rygg)

Alla flickors hjärtan skälver när dom Wille kommer nära,
men han klarar alla snaror och mot faror är så trygg!

Hej och hå, Johan-Olof, våran kastklubb får du vara,
du får tröst hos ABF:et, som du lirar allt ibland
(Allt ibland)

När du talar, är det just som Axel Ebbes "rodevälske"
och att fara långt på cykel du klarar som en man.

Hej och hå, Allan Bengtsson kommer ifrån Ekeboda,
han är Benjamin uppå vårt gamla tidningstryckeri,
(Tryckeri)

Han är liksom Arne Andersson och Törnkvist ifrån Mora
ständig tvåa i var tävling, som han deltagar i.

Hej och hå, Stigen Olsson, kom till oss från högre rynder
faktor Ludde genast detta lilla fröet tog sej an
(Tog sej an)

Och han sade: Gosse lille, jag ska lära dej att trycka,
jag ska reda dej en framtid och göra dej till man!

Slutmelodi: Ja, må han leva..

Och nu må vi leva,
ja, nu må vi leva,
tjäna vårt yrke på olika sätt.
Seglen ej reva
var i sin skreva
sköter vi knoget, om svårt eller lätt!

Fjärde sången.

Melodi: Vi klarar oss nog ändå.

På Mårtenssons har dom civiltryckeri,
politisk inblandning de låter dom bli.
Kanhända de retar en del,
men i så fall e de deras eget fel.
Och pojkarna trycker i flerfärg o. svart,
och lite bokbinderi lär dom sej snart.
∴ Och låt dom bara gå på,
dom klarar de nog ändå! ∴

Nu Mårtenssons pojkar är hemma var
kväll.

På marknaden hade dom förr cykelställ.
Kanhända de reta en del,
men i så fall var de deras eget fel.
På Gunnars torvmosse så ofta, ni vet,
att få lite bränsle dom jobba och slet.
Och hur dom knogade på,
de klaras till sist ändå.

Vår ordförande Oscar Ericsson är.
I fullmäktige även stol han beklär.
Kanhända de retar en del,
men i så fall e de deras eget fel.
Så tyst och så stilla han sköter sitt knog
sen gammalt han brottas och reder sej
nog.

Och låt en bara gå på,
han klarar de nog ändå!

Vår sjukassör Hilding Eriksson är,
och när han får se oss, han pengar begär
Kanhända de retar en del,
men i så fall e de deras eget fel.
Han Mårtenssons snällpress och Lager-
man kör,
på kvällarna han livförsäkringar gör.
Men låt en bara gå på,
Vi klarar oss nog ändå.

Och vår Assar Persson i allvar och fest
blir hemma hos gumman, där trives han
bäst.

Kanhända de retar en del,
men i så fall e de deras eget fel.
Hans Nilsson o. även Stig Johansson är
beprövade pojkar som jobbar och lär.
Och låt dom bara gå på,
dom klarar sej bägge två!

I dag har vi gamman, och nu har vi fest,
när vi e tillsammans, så trives vi bäst.
Kanhända de retar en del,
men i så fall e de deras eget fel.
Vi trycker och folk läser allt vad vi gör,
och somt blir dom kanske förbannade för
Men låt dom bara gå på,
vi klarar oss nog ändå.